

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, v právnej veci navrhovateľa: **V.**, bytom P., toho času v Ú., proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa, ústredie, Bratislava**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 18Sd/185/2007-92 zo dňa 29.4.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 18Sd/185/2007-92 zo dňa 29.4.2010 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. X. zo dňa 28.8.2007, ktorým odporkyňa podľa § 70 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočka Levice, nie je invalidný, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou

fyzickou osobou. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená len na 35% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Proti rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie žiadajúc rozhodnutie odporkyne zrušiť a vrátiť jej vec na ďalšie konanie. Poukázal na svoje zdravotné problémy, ktoré podľa jeho názoru krajský súd nebral do úvahy a navrhol vyžiadať svoju zdravotnú dokumentáciu z nemocníc, kde bol liečený.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Uviedla, že v prípade zhoršenia zdravotného stavu môže navrhovateľ znovu požiadať o invalidný dôchodok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 71 zákona je poistenec invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods. 1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona) je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z.).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že zdravotný stav navrhovateľa bol posúdený dňa 7.8.2007, po podaní žiadosti o invalidný dôchodok zo dňa 3.8.2007, posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne- pobočka Levice so záverom, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa sú poruchy nálad - depresívne, stredne ťažké formy (kap. V, pol. 3, písm. a/ prílohy č. 4 zákona), ktoré odôvodňujú 35%-ný pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Z posudku ďalej vyplýva, že aktuálne psychiatrické vyšetrenie poukazuje na prítomnosť depresívnej poruchy v remisii, bez psychotických príznakov, porúch myslenia a vnímania a bez významnejšej poruchy psychomotoriky. Depresiu hodnotil ako reaktívnu, nakoľko hospitalizácie nasledovali po opakovaných výkonoch trestu. Syndróm závislosti od alkoholu posudkový lekár nehodnotil ako posudkovo významný, pretože neboli dokumentované somatopsychické dôsledky.

Po podaní opravného prostriedku bol zdravotný stav navrhovateľa posudzovaný posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne – pobočky Trenčín dňa 3.12.2007 a posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne ústredia, so sídlom v Trenčíne, dňa 12.12.2007, ktorí na základe stanovenia zhodnej diagnózy dospeli k rovnakému záveru vylučujúcemu invaliditu u navrhovateľa. Rozhodujúce ochorenie – depresívna porucha stredne ťažkého stupňa – je aktuálne v remisii, preto zodpovedá dolnej hranici zákonom stanoveného percentuálneho rozpätia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Ostatné ochorenia lekári nepovažovali za posudkovo významné. Syndróm závislosti na alkohole bol v remisii, IQ je v oblasti podpriemeru, no pri hodnote IQ 79 sa nejedná o mentálnu retardáciu.

Odvolačiaci súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporkyne postupom podľa § 250l a nasl. OSP dospel k záveru, že rozhodnutie a postup odporkyne pred jeho vydaním boli správne a v súlade so zákonom.

Podľa názoru odvolacieho súdu, je z postupu krajského súdu zrejmé, že dôsledne skúmal, či závery podaných posudkov majú podklad v lekárskejších nálezoch a vyšetreniach všetkých zdravotných problémov, ktoré navrhovateľ udával, najmä tých, ktoré sú z objektívneho hľadiska spôsobilé znižovať jeho pracovný potenciál. Krajský súd preto nepochybil, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval rozhodnutie odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľa nevyhovelo.

Navrhovateľ nepredložil v odvolacom konaní žiaden dôkaz, ktorý by tento záver spochybňoval, alebo ktorý by nasvedčoval inému rozsahu zdravotného poškodenia, ako bol ustálený. Neuviedol nič nové, s čím by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali. Pochybnosti navrhovateľa o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Všetky v konaní predložené posudky posudkových lekárov sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie a odvolací súd nepovažoval za potrebné za týmto účelom vyžadovať zdravotnú dokumentáciu navrhovateľa zo zariadení, kde sa navrhovateľ mal v minulosti liečiť, najmä ak ani na pojednávaní sám žiadne nové lekárske správy súdu nepredložil a priznal, že ani v čase, keď bol na slobode, žiadnych odborných lekárskejších vyšetrení sa nedomáhal. Ak by sa však v budúcnosti zdravotný stav navrhovateľa zhoršil, nič mu nebráni opätovne podať žiadosť o prehodnotenie jeho zdravotného stavu.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, podľa názoru odvolacieho súdu, krajský súd dôvodne považoval rozhodnutia odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľa nevyhovelo. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. októbra 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová